

Valutaraadets fødte Formand. — Dette Udvalg skulde følge Handelsbalancens Udvikling og, naar Forbrugsindskrænkning paa et eller andet Omraade viste sig nødvendig eller dog hensigtsmæssig, gøre Indstilling om, at den eller de paagældende Artikler blev belagt med en *Valuta-Afgift*, der dog kun kunde paalægges toldpligtige Varer og for disses Vedkommende skulde opkræves af Toldvæsenet sammen med Tolden med et Tillæg til denne af indtil 100 pCt. Saafremt Erhvervsministeren billigede en saadan Indstilling, bemyndigedes han i Loven til at paalægge den, for saa vidt et, ogsaa *imellem* Rigsdagssamlingerne fungerende, Rigsdagsudvalg paa 15 Medlemmer, valgt efter Reglerne i Grundlovens § 45, havde godkendt det. Hvis Paalæget var sket mellem Rigsdagssamlingerne, skulde det dog falde væk 1 Maaned efter den nye Rigsdagssamlings Begyndelse, naar det ikke udtrykkelig var blevet vedtaget af hele Rigsdagen. — De ved Valuta-Afgiften indvundne Beløb skulde anvendes til ekstraordinær Afbetaling paa Statsgælden.

At hæve de nugældende Toldsatser til Guldparitetens Højde vilde kun føre til et Paalæg af ca. 60 pCt.; men da man fra Socialdemokratiets Side stærkt har paapeget den Fare, der kan ligge i en pludselig opkommen *dumping* af et eller andet indenlandsk Produkt, og hævdet, at heroverfor sikre og effektive Midler var nødvendige — og da man fra Venstres Side vel har modsat sig en generel Forhøjelse af Tolden, men ingenlunde en Forhøjelse af *enkelt* Toldsatser af Luksus-Karakter, naar Tolden da blev klækkelig —, har man fra vor Side gjort Rammen videre og derfor i Stedet for: „indtil 60 pCt.“ sat: „indtil 100 pCt.“

Forslaget blev fra vor Side fremsat som et Forhandlingsgrundlag i Erkendelse af, at Valutasituationen paa ny synes at ville indtræde i en betænkelig Fase, og støttende Foranstaltninger fra Statens Side derfor turde være nødvendige. Regeringspartiet har imidlertid stift holdt paa det foreliggende Forslag, der altsaa efter vor Mening aldeles ikke fyldestgør Formaålet, men blot vilde bringe Erhvervslivet fra Åsken og i Ilden, og da man heller ikke fra anden Side har vist sig villig til at træde i Forhandling om vort Ændringsforslag, har vi ment at maatte indskrænke os til at tilraade Tinget at forkaste det foreliggende Forslag.“